

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 529/2014

z dnia 12 marca 2014 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oceny istotności rozszerzeń i zmian metody wewnętrznych ratingów oraz metody zaawansowanego pomiaru

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (¹), w szczególności jego art. 143 ust. 5 akapit trzeci i art. 312 ust. 4 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 143 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zakres stosowania systemu ratingowego odnosi się do rodzaju ekspozycji, który może zostać oceniony za pomocą określonego systemu ratingowego.
- (2) W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 dokonano rozróżnienia między istotnymi rozszerzeniami i zmianami w metodzie wewnętrznych ratingów (metodzie IRB) i metodzie zaawansowanego pomiaru, które podlegają zatwierdzeniu, oraz wszystkimi innymi zmianami, które podlegają powiadomieniu. Jeżeli chodzi o te ostatnie, w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 nie określono terminu powiadamiania o rozszerzeniu lub zmianie, tj. nie wskazano, czy o zmianie należy powiadomić przed jej wdrożeniem, czy też po jej wdrożeniu. Należy wziąć pod uwagę fakt, że rozszerzenia i zmiany o niewielkim znaczeniu nie muszą być zgłaszane właściwym organom z wyprzedzeniem. Ponadto, racjonalniejszym i mniej uciążliwym dla instytucji rozwiązaniem, byłoby gromadzenie informacji na temat takich zmian o niewielkim znaczeniu i powiadamianie o nich właściwych organów w regularnych odstępach czasu. Takie podejście stanowi już praktykę nadzorczą stosowaną w szeregu państw członkowskich. Dlatego też rozszerzenia i zmiany wymagające powiadomienia właściwych organów powinny zostać podzielone na rozszerzenia i zmiany wymagające powiadomienia przed ich wdrożeniem oraz rozszerzenia i zmiany wymagające powiadomienia wyłącznie po ich wdrożeniu. Dzięki temu zapewniono by skoncentrowanie uwagi właściwych organów wykonujących swoje bieżące zadania na rozszerzeniach i zmianach, które mogą wywrzeć istotny wpływ na wymogi w zakresie funduszy własnych bądź wydajność metod lub systemów ratingowych. Pozwoliłoby to również zapewnić instytucjom możliwość dokonania rozróżnienia między rozszerzeniami i zmianami o znacznym stopniu istotności a mało istotnymi zmianami wdrażanymi na podstawie podejścia nadzorczego zorientowanego na ryzyko. Dokonanie takiego rozróżnienia między rozszerzeniami i zmianami podlegającymi powiadomieniu przed wdrożeniem a rozszerzeniami i zmianami podlegającymi powiadomieniu po wdrożeniu należałoby uznać za zasadne, biorąc pod uwagę fakt, że powiadomienie przed wdrożeniem rozszerzeń lub zmian umożliwiłoby właściwym organom dokonanie oceny w zakresie prawidłowości stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia. To z kolei pozwoliłoby zmniejszyć obciążenie instytucji związane z nadzorem.
- (3) Istotność rozszerzeń i zmian wdrażanych w modelach jest zazwyczaj uzależniona od rodzaju i kategorii proponowanego rozszerzenia lub zmiany (które powinny znaleźć odzwierciedlenie w kryteriach jakościowych) oraz od ich zdolności do wywarcia wpływu na wymogi w zakresie funduszy własnych lub, w stosownych przypadkach, kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem (które powinny znaleźć odzwierciedlenie w kryteriach ilościowych). Dlatego też wszelkie kryteria ilościowe w zakresie dokonywania przeglądu istotności rozszerzeń lub zmian powinny przybierać formę progu określonego w oparciu o procentową zmianę wysokości wymogów w zakresie funduszy własnych lub, w stosownych przypadkach, kwot ekspozycji ważonych ryzykiem przed wdrożeniem zmiany oraz po jej wdrożeniu.
- (4) O ile w przypadku rozszerzeń i zmian metod zaawansowanego pomiaru próg ilościowy powinno się dla uproszczenia obliczać w oparciu o wymogi w zakresie funduszy własnych, o tyle w przypadku zmian w metodach IRB wysokość odpowiedniego progu należy obliczyć w oparciu o kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, aby uniknąć sytuacji, w której różnice w kwotach dokonanych korekt wyceny kredytowej, które mają wpływ na wymogi w zakresie funduszy własnych, ale nie na kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, wywierałyby nadmierny wpływ na wysokość progów. Ponadto progi ilościowe należy opracowywać w taki sposób, aby uwzględniały ogólny wpływ rozszerzeń lub zmian na wysokość wymaganego kapitału w oparciu o metody wewnętrzne i metody standardowe w celu odzwierciedlenia zakresu, w jakim metody wewnętrzne są wykorzystywane przy ustalaniu ogólnych wymogów w zakresie funduszy własnych lub kwot ekspozycji ważonych ryzykiem. Dotyczy to wszystkich progów stosowanych w ramach obydwu metod, z wyjątkiem drugiego progu określonego w art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dla metody IRB i progu wcześniejszego powiadomienia dla metody IRB, które zostały opracowane z myślą o wpływie zmian na kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem objęte zakresem stosowania konkretnego

(¹) Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

modelu. Zarówno w odniesieniu do metody IRB, jak i w odniesieniu do metody zaawansowanego pomiaru, obliczeń przeprowadzanych w celu określenia wpływu danego rozszerzenia lub zmiany należy dokonywać w odniesieniu do tego samego punktu w czasie, biorąc pod uwagę relatywną niezmienną zestawu ekspozycji (w przypadku metody IRB) oraz profilu ryzyka (w przypadku metody zaawansowanego pomiaru) w miarę upływu czasu.

- (5) Właściwe organy mogą w dowolnym momencie podjąć stosowne środki nadzoru w odniesieniu do zgłoszonych rozszerzeń i zmian metod w oparciu o wyniki bieżącego przeglądu pozwoleń na stosowanie metod wewnętrznych, o którym mowa w art. 101 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾. Z jednej strony służy to zapewnieniu spełnienia wymogów przewidzianych w części trzeciej tytułu II rozdział 3 sekcja 6 lub części trzeciej tytułu III rozdział 4, lub części trzeciej tytułu IV rozdział 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Należy natomiast wprowadzić przepisy regulujące kwestie związane z ustanawianiem mechanizmów uruchamiających w odniesieniu do nowych zatwierdzeń i powiadomień dotyczących rozszerzeń i zmian w metodach wewnętrznych. Takie przepisy nie powinny wywierać wpływu na podejścia nadzorcze w zakresie przeprowadzania przeglądu modeli wewnętrznych ani na procedury administracyjne przewidziane w art. 20 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (6) Zmiany dotyczące stałego stosowania metod wewnętrznych w niepełnym zakresie lub, w stosownych przypadkach, kolejnego wprowadzania metod wewnętrznych podlegają przepisom art. 148 i 150 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w przypadku metody IRB oraz art. 314 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w przypadku metody zaawansowanego pomiaru. Dlatego też tego rodzaju zmiany nie powinny być objęte zakresem niniejszego rozporządzenia.
- (7) Zezwolenie udzielane przez właściwe organy dotyczy metod, procesów, kontroli, systemów gromadzenia danych i systemów informatycznych wykorzystywanych w ramach odpowiednich metod, dlatego też kwestie związane z bieżącym dostosowywaniem metod do zestawów danych wykorzystywanych na potrzeby dokonywania obliczeń zgodnie z zatwierdzonymi metodami, procesami, kontrolami oraz systemami gromadzenia danych i systemami informatycznymi nie powinny być objęte niniejszym rozporządzeniem.
- (8) Aby umożliwić właściwym organom sprawdzenie, czy instytucje stosowały przepisy w zakresie oceniania istotności rozszerzeń i zmian w prawidłowy sposób, instytucje powinny przedłożyć właściwym organom odpowiednią dokumentację. W celu zmniejszenia obciążenia instytucji związanego z nadzorem oraz zwiększenia skuteczności i wydajności procedur stosowanych przez właściwe organy w tym zakresie należy ustanowić przepisy określające wymogi dotyczące dokumentacji towarzyszącej wnioskowi o zatwierdzenie lub powiadomieniu o wdrożeniu rozszerzeń i zmian.
- (9) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedstawiony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (10) Przepisy niniejszego rozporządzenia są ze sobą ściśle powiązane, ponieważ odnoszą się do rozszerzeń lub zmian w metodach zaawansowanego pomiaru i IRB wykorzystywanych w kontekście wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego i ryzyka operacyjnego oraz z uwagi na fakt, że odpowiednie kwestie i procedury związane z nadzorem są podobne dla tych dwóch typów metod wewnętrznych. W celu zapewnienia spójności tych przepisów oraz ułatwienia osobom podlegającym odpowiednim obowiązkom uzyskania kompleksowego obrazu przepisów oraz dostępu do nich w skoordynowany sposób, pożądane jest, aby weszły one w życie w tym samym czasie oraz określały w jednym rozporządzeniu wszystkie regulacyjne standardy techniczne dotyczące rozszerzeń i zmian metod wewnętrznych stosowanych w kontekście ryzyka kredytowego i ryzyka operacyjnego, które są wymagane na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Ponieważ przepisy art. 312 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) odnoszą się jednak do innych kwestii, niniejsze rozporządzenie dotyczy wyłącznie przepisów lit. b) i c).
- (11) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje społeczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych stanowiących podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy kosztów i korzyści, które są z nimi potencjalnie związane, oraz zwrócił się o wydanie opinii przez Bankową Grupę Interesariuszy ustanowioną zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określono warunki przeprowadzania oceny istotności rozszerzeń i zmian w metodach wewnętrznych ratingów i metodach zaawansowanego pomiaru, które są dopuszczalne zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, uwzględniając warunki mające zastosowanie do powiadomień dotyczących tego rodzaju zmian i rozszerzeń.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożności – wego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

Artykuł 2

Kategorie rozszerzeń i zmian

1. Istotność zmian zakresu stosowania systemu ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych bądź zmian systemów ratingowych lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych w przypadku metody wewnętrznych ratingów („zmiany w metodzie IRB”), lub rozszerzeń i zmian metody zaawansowanego pomiaru („rozszerzenia i zmiany w metodzie zaawansowanego pomiaru”) klasyfikuje się poprzez ich przypisanie do jednej z następujących kategorii:

- a) znaczne rozszerzenia i zmiany, które zgodnie z art. 143 ust. 3 i art. 312 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymagają uzyskania zezwolenia ze strony właściwych organów;
 - b) pozostałe rozszerzenia i zmiany, o których wdrożeniu należy powiadomić właściwe organy.
2. Rozszerzenia i zmiany, o których mowa w ust. 1 lit. b), dzieli się na następujące podkategorie:

- a) rozszerzenia i zmiany wiążące się z koniecznością przekazania powiadomienia przed ich wdrożeniem;
- b) rozszerzenia i zmiany wiążące się z koniecznością przekazania powiadomienia po ich wdrożeniu.

Artykuł 3

Zasady klasyfikacji rozszerzeń i zmian

1. Zmiany w metodzie IRB klasyfikuje się zgodnie z przepisami niniejszego artykułu oraz przepisami art. 4 i 5.

Rozszerzenia metody zaawansowanego pomiaru i zmiany wprowadzane w tej metodzie klasyfikuje się zgodnie z przepisami niniejszego artykułu oraz przepisami art. 6 i 7.

2. Jeżeli instytucje zostaną zobowiązane do obliczenia ilościowego wpływu dowolnego rozszerzenia lub zmiany na wymogi w zakresie funduszy własnych lub, w stosownych przypadkach, na kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, obliczenia te przeprowadza się zgodnie z następującą metodyką:

- a) przy przeprowadzaniu oceny wpływu ilościowego instytucje korzystają z najbardziej aktualnych dostępnych danych;
- b) jeżeli precyzyjne ocenienie wpływu ilościowego nie jest możliwe, instytucje przeprowadzają ocenę wpływu na podstawie reprezentatywnej próby lub innych wiarygodnych metod wnioskowania;
- c) w przypadku zmian, które nie mają bezpośredniego wpływu ilościowego, nie oblicza się wpływu ilościowego zgodnie z przepisami art. 4 ust. 1 lit. c) w przypadku metody IRB lub art. 6 ust. 1 lit. c) w przypadku metody zaawansowanego pomiaru.

3. Jednego znacznego rozszerzenia lub jednej znacznej zmiany nie należy dzielić na szereg mniej istotnych zmian lub rozszerzeń.

4. W razie wątpliwości instytucje przypisują rozszerzenia i zmiany do kategorii o najwyższym potencjalnym poziomie istotności.

5. Jeżeli właściwe organy udzieliły zezwolenia na wdrożenie znacznego rozszerzenia lub zmiany, instytucje obliczają wymogi w zakresie funduszy własnych w oparciu o zatwierdzone rozszerzenie lub zmianę, począwszy od daty wskazanej w nowym zezwoleniu, które zastępuje wcześniejsze zezwolenie. Niewdrożenie w wyznaczonym terminie rozszerzenia lub zmiany, na wdrożenie których właściwe organy udzieliły zezwolenia, wymaga uzyskania nowego zezwolenia od właściwych organów, o którego wydanie należy się zwrócić bez zbędnej zwłoki.

6. W przypadku wystąpienia opóźnień we wdrażaniu rozszerzenia lub zmiany, na wdrożenie których właściwy organ udzielił zezwolenia, instytucja powiadamia właściwy organ o tym fakcie i przedstawia właściwym organom plan terminowego wdrażania zatwierdzonego rozszerzenia lub zmiany, a następnie realizuje ten plan w terminie uzgodnionym z właściwym organem.

7. Jeżeli rozszerzenie lub zmiana zostanie sklasyfikowana jako rozszerzenie lub zmiana wymagająca wcześniejszego powiadomienia właściwych organów oraz jeżeli po przekazaniu powiadomienia instytucje zdecydują się nie wdrażać rozszerzenia lub zmiany, instytucje powiadamiają właściwe organy o podjęciu takiej decyzji bez zbędnej zwłoki.

Artykuł 4

Znaczne zmiany w metodzie IRB

1. Zmiany w metodzie IRB uznaje się za znaczne, jeżeli spełniają którykolwiek z następujących warunków:

- a) należą do jednej z kategorii zmian zakresu stosowania systemu ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych opisanych w załączniku I część I sekcja 1;
- b) należą do jednej z kategorii zmian systemów ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych opisanych w załączniku I część II sekcja 1;
- c) wywołują dowolny z poniższych skutków:
 - (i) prowadzą do zmniejszenia o 1,5 % którejkolwiek z poniższych wartości:
 - ogólnych skonsolidowanych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia unijnej instytucji dominującej;
 - ogólnych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia w przypadku instytucji niebędącej instytucją dominującą ani jednostką zależną;
 - (ii) prowadzą do zmniejszenia o co najmniej 15 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia związanego z zakresem stosowania wewnętrznego systemu ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych.

2. Do celów ust. 1 lit. c) ppkt (i) niniejszego artykułu i zgodnie z przepisami art. 3 ust. 2 ocenę wpływu zmiany przeprowadza się w oparciu o współczynnik obliczony w następujący sposób:

- a) w liczniku wpisuje się różnicę między kwotami ekspozycji ważonych ryzykiem dla ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia związanego z zakresem stosowania wewnętrznego systemu ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych przed wdrożeniem zmiany i po jej wdrożeniu na poziomie skonsolidowanym unijnej instytucji dominującej lub na poziomie instytucji niebędącej instytucją dominującą ani jednostką zależną;
- b) w mianowniku wpisuje się ogólne kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia przed wdrożeniem zmiany na poziomie skonsolidowanym unijnej instytucji dominującej lub, odpowiednio, na poziomie instytucji niebędącej instytucją dominującą ani jednostką zależną.

Przeprowadzane obliczenia odnoszą się do tego samego punktu w czasie.

Określenie wpływu na kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczy wyłącznie wpływu zmiany w metodzie IRB, przy czym przyjmuje się, że zestaw ekspozycji pozostaje niezmienny.

3. Do celów ust. 1 lit. c) ppkt (ii) niniejszego artykułu i zgodnie z przepisami art. 3 ust. 2 ocenę wpływu zmiany przeprowadza się w oparciu o współczynnik obliczony w następujący sposób:

- a) w liczniku wpisuje się różnicę między kwotami ekspozycji ważonych ryzykiem dla ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia związanego z zakresem stosowania wewnętrznego systemu ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych przed wdrożeniem zmiany i po jej wdrożeniu;
- b) w mianowniku wpisuje się różnicę między kwotami ekspozycji ważonych ryzykiem dla ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia związanego z zakresem stosowania systemu ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych.

Przeprowadzane obliczenia odnoszą się do tego samego punktu w czasie.

Określenie wpływu na kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczy wyłącznie wpływu zmiany w metodzie IRB, przy czym przyjmuje się, że zestaw ekspozycji pozostaje niezmienny.

Artykuł 5

Zmiany w metodzie IRB, które nie zostały uznane za znaczne

1. Właściwe organy powiadamia się o zmianach w metodzie IRB, które nie są znaczne, ale o których wdrożeniu właściwe organy należy powiadamiać zgodnie z art. 143 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w następujący sposób:

- a) właściwe organy powiadamia się o zamiarze wdrożenia zmian, które spełniają którykolwiek z poniższych warunków, z wyprzedzeniem co najmniej dwóch miesięcy przed ich wdrożeniem:
 - (i) zmiany te zostały opisane w załączniku I część I sekcja 2;
 - (ii) zmiany te zostały opisane w załączniku I część II sekcja 2;
 - (iii) zmiany te prowadzą do zmniejszenia o co najmniej 5 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia związanego z zakresem stosowania wewnętrznego systemu ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych;

- b) właściwe organy powiadamia się o wszelkich innych zmianach po ich wdrożeniu, przynajmniej raz do roku.
2. Do celów ust. 1 lit. a) ppkt (iii) niniejszego artykułu i zgodnie z przepisami art. 3 ust. 2 ocenę wpływu zmiany przeprowadza się w oparciu o współczynnik obliczony w następujący sposób:
- a) w liczniku wpisuje się różnicę między kwotami ekspozycji ważonych ryzykiem dla ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia związanego z zakresem stosowania wewnętrznego systemu ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych przed wdrożeniem zmiany i po jej wdrożeniu;
- b) w mianowniku wpisuje się różnicę między kwotami ekspozycji ważonych ryzykiem dla ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia związanego z zakresem stosowania systemu ratingowego lub metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych.

Przeprowadzane obliczenia odnoszą się do tego samego punktu w czasie.

Określenie wpływu na kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczy wyłącznie wpływu zmiany w metodzie IRB, przy czym przyjmuje się, że zestaw ekspozycji pozostaje niezmienny.

Artykuł 6

Znaczne rozszerzenia i zmiany w metodzie zaawansowanego pomiaru

1. Rozszerzenia i zmiany w metodzie zaawansowanego pomiaru uznaje się za znaczne, jeżeli spełniają którykolwiek z następujących warunków:
- a) mogą zostać zaklasyfikowane jako którekolwiek z rozszerzeń opisanych w załączniku II część I sekcja 1;
- b) mogą zostać zaklasyfikowane jako którekolwiek ze zmian opisanych w załączniku II część II sekcja 1;
- c) wywołują dowolny z poniższych skutków:
- (i) prowadzą do zmniejszenia o co najmniej 10 % którejkolwiek z poniższych wartości:
- ogólnych skonsolidowanych wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego w przypadku unijnej instytucji dominującej;
 - ogólnych wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego w przypadku instytucji niebędącej instytucją dominującą ani jednostką zależną;
- (ii) prowadzą do zmniejszenia o co najmniej 10 % którejkolwiek z poniższych wartości:
- ogólnych wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego na poziomie skonsolidowanym instytucji dominującej niebędącej unijną instytucją dominującą;
 - ogólnych wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego jednostki zależnej, jeżeli instytucja dominująca nie otrzymała zezwolenia na stosowanie metody zaawansowanego pomiaru.
2. Do celów ust. 1 lit. c) ppkt (i) i zgodnie z przepisami art. 3 ust. 2 ocenę wpływu rozszerzenia lub zmiany przeprowadza się w oparciu o współczynnik obliczony w następujący sposób:
- a) w liczniku wpisuje się różnicę między wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego związanego z zakresem stosowania modelu metody zaawansowanego pomiaru przed wdrożeniem rozszerzenia lub zmiany oraz po ich wdrożeniu na poziomie skonsolidowanym unijnej instytucji dominującej lub na poziomie instytucji niebędącej instytucją dominującą ani jednostką zależną;
- b) w mianowniku wpisuje się ogólne wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego przed wdrożeniem rozszerzenia lub zmiany na poziomie skonsolidowanym unijnej instytucji dominującej lub, odpowiednio, na poziomie instytucji niebędącej instytucją dominującą ani jednostką zależną.

Przeprowadzane obliczenia odnoszą się do tego samego punktu w czasie.

Określenie wpływu na wymogi w zakresie funduszy własnych dotyczy wyłącznie wpływu rozszerzenia i zmiany w metodzie zaawansowanego pomiaru, dlatego też przyjmuje się, że profil ryzyka operacyjnego pozostaje niezmienny.

3. Do celów ust. 1 lit. c) ppkt (ii) i zgodnie z przepisami art. 3 ust. 2 ocenę wpływu rozszerzenia lub zmiany przeprowadza się w oparciu o współczynnik obliczony w następujący sposób:
- a) w liczniku wpisuje się różnicę między wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego związanego z zakresem stosowania modelu przed wdrożeniem i po wdrożeniu rozszerzenia lub zmiany na poziomie skonsolidowanym instytucji dominującej niebędącej unijną instytucją dominującą lub na poziomie jednostki zależnej, w przypadku gdy instytucja dominująca nie uzyskała zezwolenia na stosowanie metody zaawansowanego pomiaru;
- b) w mianowniku wpisuje się ogólne wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego przed wdrożeniem rozszerzenia lub zmiany na poziomie skonsolidowanym instytucji dominującej niebędącej unijną instytucją dominującą lub, odpowiednio, na poziomie jednostki zależnej, jeżeli instytucja dominująca nie uzyskała zezwolenia na stosowanie metody zaawansowanego pomiaru.

Przeprowadzane obliczenia odnoszą się do tego samego punktu w czasie.

Określenie wpływu na wymogi w zakresie funduszy własnych dotyczy wyłącznie wpływu rozszerzenia i zmiany w metodzie zaawansowanego pomiaru, dlatego też przyjmuje się, że profil ryzyka operacyjnego pozostaje niezmienny.

Artykuł 7

Rozszerzenia i zmiany w metodzie zaawansowanego pomiaru, które nie zostały uznane za znaczne

O rozszerzeniach i zmianach w metodzie zaawansowanego pomiaru, które nie są znaczne, ale o których wdrożeniu należy powiadamiać właściwe organy zgodnie z art. 312 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, powiadamia się w następujący sposób:

- a) właściwe organy powiadamia się o zamiarze wdrożenia rozszerzeń i zmian podlegających przepisom załącznika II część I sekcja 2 i załącznika II część II sekcja 2 z wyprzedzeniem co najmniej dwóch miesięcy przed ich wdrożeniem;
- b) właściwe organy powiadamia się o wszelkich innych rozszerzeniach i zmianach po ich wdrożeniu, przynajmniej raz do roku.

Artykuł 8

Dokumentacja związana z rozszerzeniami i zmianami

1. W przypadku rozszerzeń i zmian w metodzie IRB lub metodzie zaawansowanego pomiaru sklasyfikowanych jako wymagające zatwierdzenia przez właściwe organy, instytucje dołączają do wniosku następującą dokumentację:

- a) opis, uzasadnienie i cel rozszerzenia lub zmiany;
 - b) datę wdrożenia;
 - c) zakres stosowania, na który wpływa dane rozszerzenie lub zmiana modelu, oraz wskazanie wolumenu;
 - d) dokumentacja techniczna i dotycząca procedur;
 - e) sprawozdania z niezależnego przeglądu lub niezależnej walidacji przeprowadzonych w instytucjach;
 - f) potwierdzenie faktu zatwierdzenia rozszerzenia lub zmiany przez właściwe organy w ramach procedur zatwierdzania stosowanych w danej instytucji; informacje na temat daty zatwierdzenia;
 - g) w stosownych przypadkach — ilościowy wpływ zmiany lub rozszerzenia na kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem lub na wymogi w zakresie funduszy własnych;
 - h) rejestry zawierające informacje na temat aktualnych i wcześniejszych numerów wersji modeli wewnętrznych, które podlegają zatwierdzeniu.
2. W przypadku rozszerzeń i zmian sklasyfikowanych jako wymagające przekazania powiadomienia przed ich wdrożeniem lub po ich wdrożeniu instytucje załączają do powiadomienia dokumentację, o której mowa w ust. 1 lit. a), b), c), f) i g).

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZMIANY METODY IRB

CZĘŚĆ I

ZMIANY ZAKRESU STOSOWANIA SYSTEMU RATINGOWEGO LUB METODY MODELI WEWNĘTRZNYCH
W STOSUNKU DO EKSPOZYCJI KAPITAŁOWYCH

SEKCJA 1

Zmiany wymagające zatwierdzenia przez właściwe organy („znaczące”)

1. Rozszerzenie zakresu stosowania systemu ratingowego na:
 - a) ekspozycje w dodatkowej jednostce gospodarczej, które dotyczą tego samego rodzaju produktu lub dłużnika;
 - b) ekspozycje dotyczące dodatkowego rodzaju produktu lub dłużnika, chyba że dodatkowy rodzaj produktu lub dłużnika wchodzi w zakres stosowania zatwierdzonego systemu ratingowego zgodnie z kryteriami określonymi w lit. c) ppkt (i) i (ii);
 - c) dodatkowe ekspozycje związane z podjęciem decyzji o udzieleniu grupie pożyczki przez osobę trzecią, chyba że instytucja może wykazać, iż dodatkowe ekspozycje wchodzą w zakres stosowania zatwierdzonego systemu ratingowego w oparciu o następujące kryteria:
 - (i) „reprezentatywność” danych wykorzystanych do budowy modelu służącego przypisaniu ekspozycji do poszczególnych klas ratingowych lub pul ratingowych względem najważniejszych właściwości dodatkowych ekspozycji instytucji, jeżeli osoba trzecia podjęła decyzję o udzieleniu pożyczki, zgodnie z art. 174 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - (ii) „porównywalność” ogółu ekspozycji objętych danymi stanowiącymi podstawę oszacowania, norm kredytowania stosowanych w chwili generowania danych oraz innych istotnych czynników z właściwościami dodatkowych ekspozycji, jeżeli osoba trzecia podjęła decyzję o udzieleniu pożyczki, zgodnie z art. 179 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W celu ustalenia „reprezentatywności” i „porównywalności”, o których mowa w ust. 1 ppkt (i) i (ii), instytucje przedstawiają wyczerpujący opis stosowanych kryteriów i środków.
2. Rozszerzenie zakresu stosowania metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych na jeden z następujących rodzajów ekspozycji:
 - a) ekspozycje z tytułu uproszczonej metody ważenia ryzykiem zgodnie z art. 155 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) ekspozycje z tytułu metody opartej na PD/LGD zgodnie z art. 155 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) ekspozycje z tytułu tymczasowego stosowania w niepełnym zakresie zgodnie z art. 495 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - d) ekspozycje z tytułu tego samego rodzaju produktu w dodatkowej jednostce gospodarczej;
 - e) ekspozycje z tytułu dodatkowego rodzaju produktu, chyba że instytucja jest w stanie wykazać, że dany typ produktu jest objęty zakresem stosowania istniejącej metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych.

SEKCJA 2

Zmiany wymagające wcześniejszego powiadomienia właściwych organów

1. Ograniczenie zakresu stosowania lub wykorzystywania systemu ratingowego.
2. Ograniczenie zakresu stosowania metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych.
3. Rozszerzenie zakresu stosowania systemu ratingowego, w odniesieniu do którego można wykazać, że nie podlega przepisom części I sekcja 1 pkt 1 niniejszego załącznika.
4. Rozszerzenie zakresu stosowania metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych, jeżeli takie rozszerzenie nie podlega przepisom części I sekcja 1 pkt 2 niniejszego załącznika.

CZĘŚĆ II

ZMIANY SYSTEMÓW RATINGOWYCH LUB METODY MODELI WEWNĘTRZNYCH W STOSUNKU DO EKSPOZYCJI KAPITAŁOWYCH

SEKCJA 1

Zmiany wymagające zatwierdzenia przez właściwe organy („znaczne”)

1. Zmiany w metodyce przypisywania ekspozycji do klas ekspozycji i systemów ratingowych. Zmiany te obejmują:
 - a) zmiany w metodyce stosowanej przy przypisywaniu ekspozycji do różnych klas ekspozycji zgodnie z art. 147 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) zmiany w metodyce stosowanej przy przypisywaniu dłużnika lub transakcji do systemu ratingowego zgodnie z art. 169 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
2. Następujące zmiany w algorytmach i procedurach służących do: przypisania dłużników do klas jakości lub pul dłużników; przypisania ekspozycji do klas instrumentów lub pul instrumentów; lub kwantyfikacji ryzyka niewykonania zobowiązania przez dłużnika lub powiązanej straty („zmiany metodyki ratingowej w odniesieniu do systemów IRB”):
 - a) zmiany metody modelowania stosowanej przy przypisywaniu dłużnika do klas jakości lub pul dłużników lub ekspozycji do klas instrumentów lub pul instrumentów zgodnie z art. 171 ust. 1 i art. 172 ust. 1 lit. a)–d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) zmiany podejścia instytucji do zasady „jeden dłużnik-jeden rating” w rozumieniu art. 172 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) zmiany założeń leżących u podstaw procesu sporządzania ratingów, które dotyczą stopnia, w jakim zmiana warunków gospodarczych może potencjalnie wpłynąć na saldo migracji znacznej liczby ekspozycji, dłużników lub instrumentów pomiędzy poszczególnymi klasami i pulami, w odróżnieniu od migracji niewielkiej części ekspozycji, dłużników lub instrumentów spowodowanej wyłącznie indywidualnymi właściwościami danego środka oraz poziomami istotności określonymi przez instytucję;
 - d) zmiany kryteriów ratingowych, o których mowa w art. 170 ust. 1 lit. c) i e) oraz w art. 170 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub zmiany ich wag, sekwencji lub hierarchii, jeżeli spełniają dowolny z poniższych warunków:
 - (i) powodują istotną zmianę hierarchii uprzywilejowania, o której mowa w art. 170 ust. 1 lit. c) i art. 170 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, której wielkość i poziom zostaną określone przez instytucję;
 - (ii) powodują istotną zmianę rozkładu dłużników, instrumentów lub ekspozycji w poszczególnych klasach lub pulach zgodnie z art. 170 ust. 1 lit. d) i f) oraz art. 170 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, której wielkość i poziom zostaną określone przez instytucję;
 - e) wprowadzenie lub wycofanie ratingu zewnętrznego jako głównego czynnika decydującego o przyznaniu wewnętrznego ratingu zgodnie z art. 171 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - f) zmiana podstawowej metodyki szacowania PD i LGD (w tym najlepszego oszacowania oczekiwanych strat) oraz współczynników konwersji zgodnie z art. 180, 181 i 182 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym metodyki określania marginesu ostrożnościowego związanego z przewidywanym zakresem błędów oszacowań zgodnie z art. 179 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Jeżeli chodzi o LGD i współczynniki konwersji, zmiany te obejmują również zmiany metodyki służącej uwzględnieniu wpływu okresu pogorszenia koniunktury gospodarczej zgodnie z art. 181 ust. 1 lit. b) i art. 182 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - g) włączenie dodatkowych rodzajów zabezpieczenia w zakres szacowania LGD zgodnie z art. 181 ust. 1 lit. c)–g) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli sposób ich traktowania odbiega od sposobu określonego w procedurach, które zostały już zatwierdzone.
3. Zmiany w definicji niewykonania zobowiązania określonej w art. 178 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
4. Zmiany w metodyce lub procedurach walidacji, które powodują zmiany w przeprowadzanej przez instytucję ocenie zgodności i spójności szacunków z odpowiednimi parametrami ryzyka, procesem ratingu lub funkcjonowaniem systemów ratingowych zgodnie z art. 185 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
5. Zmiany w stosowaniu metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych. Zmiany te obejmują:
 - a) zmiany w metodzie modelowania wartości zagrożonej stosowanej przy szacowaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w stosunku do ekspozycji kapitałowych zgodnie z art. 155 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

- b) zmiany w metodyce dostosowywania oszacowań potencjalnej straty w celu osiągnięcia odpowiednich poziomów realizmu lub ostrożności bądź zmiany w metodzie analitycznej służącej przekształceniu danych dotyczących krótszych horyzontów czasowych na dane kwartalne zgodnie z art. 186 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- c) zmiany zasad uwzględniania istotnych czynników ryzyka dotyczących określonego profilu ryzyka i jego złożoności w modelu, uwzględniając nieliniowość portfela kapitałowego instytucji, zgodnie z art. 186 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- d) zmiany w podstawowej metodyce przyporządkowywania indywidualnych pozycji do wskaźników zastępczych, indeksów rynkowych i czynników ryzyka zgodnie z art. 186 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

SEKCJA 2

Zmiany wymagające wcześniejszego powiadomienia właściwych organów

1. Zmiany w sposobie postępowania z nabytymi wierzytelnościami zgodnie z art. 153 ust. 6 i 7 oraz art. 154 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
2. Następujące zmiany w metodyce ratingowej w ramach systemów IRB:
 - a) zmiany w procedurach wewnętrznych i kryteriach przypisywania wag ryzyka ekspozycjom związanym z kredytowaniem specjalistycznym zgodnie z art. 153 ust. 5 i art. 170 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) zmiany wynikające z przejścia ze stosowania bezpośrednich oszacowań parametrów ryzyka w odniesieniu do poszczególnych dłużników lub ekspozycji na stosowanie skokowej skali ratingowej lub *vice versa*, zgodnie z art. 169 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, chyba że zostały one już uznane za znaczne zgodnie z częścią II sekcja 1 niniejszego załącznika;
 - c) zmiany skali ratingowej dotyczące liczby lub struktury klas ratingowych zgodnie z art. 170 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, chyba że zostały one już uznane za znaczne zgodnie z częścią II sekcja 2 niniejszego załącznika;
 - d) zmiany kryteriów ratingowych lub ich wag lub hierarchii zgodnie z art. 170 ust. 1 lit. c) i e) i art. 170 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, chyba że zostały one już uznane za znaczne zgodnie z częścią II sekcja 1 niniejszego załącznika;
 - e) zmiany definicji klasy lub puli lub kryteriów zgodnie z art. 171 ust. 1 i art. 172 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, chyba że zostały one już uznane za znaczne zgodnie z częścią II sekcja 1 niniejszego załącznika;
 - f) zmiany zakresu informacji wykorzystywanych przy przypisywaniu dłużników do klas lub pul zgodnie z art. 171 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub włączenie nowych lub dodatkowych informacji do modelu stosowanego do oszacowań parametrów zgodnie z art. 179 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - g) zmiany zasad i procedur wprowadzania zmian zgodnie z art. 172 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, chyba że zostały one już uznane za znaczne zgodnie z częścią II sekcja 1 niniejszego załącznika;
 - h) zmiany podstawowej metodyki szacowania PD i LGD (w tym najlepszego oszacowania oczekiwanych strat) oraz współczynników konwersji zgodnie z art. 180, 181 i 182 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym metodyki określania marginesu ostrożnościowego związanego z przewidywanym zakresem błędów oszacowań zgodnie z art. 179 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, chyba że zostały one już uznane za znaczne zgodnie z częścią II sekcja 1 niniejszego załącznika. Jeżeli chodzi o LGD i współczynniki konwersji, zmiany te obejmują również zmiany metodyki służącej uwzględnieniu wpływu okresu pogorszenia koniunktury gospodarczej zgodnie z art. 181 ust. 1 lit. b) i art. 182 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - i) zmiany w sposobie uwzględniania gwarancji warunkowych w ramach procesu szacowania LGD oraz w zakresie tych gwarancji zgodnie z art. 183 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - j) uwzględnienie dodatkowych rodzajów zabezpieczenia w ramach procesu szacowania LGD zgodnie z art. 181 ust. 1 lit. c)–g) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, chyba że zostało ono już uznane za znaczne zgodnie z częścią II tytuł I niniejszego załącznika;
 - k) jeżeli instytucja przyporządkowuje swoje wewnętrzne kategorie do skali stosowanej przez ECAI i następnie przypisuje stosowanej przez siebie kategorii współczynnik niewykonania zobowiązania zaobserwowany dla kategorii organizacji zewnętrznej zgodnie z art. 180 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 — zmiany w metodzie przyporządkowywania stosowanej w tym celu, chyba że zostały one już uznane za znaczne zgodnie z częścią II sekcja 1 niniejszego załącznika.
3. Zmiany w metodyce lub procedurach walidacji zgodnie z art. 185 i 188 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, chyba że zostały one już uznane za znaczne zgodnie z częścią II sekcja 1 niniejszego załącznika;

4. Zmiany w procesach. Zmiany te obejmują:
 - a) zmiany w jednostce do spraw kontroli ryzyka kredytowego w rozumieniu art. 190 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dotyczące jej pozycji w ramach organizacji oraz zakresu jej obowiązków;
 - b) zmiany pozycji jednostki ds. walidacji określonej w art. 190 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w ramach organizacji oraz zmiany zakresu jej obowiązków;
 - c) zmiany w wewnętrznym środowisku organizacyjnym lub kontrolnym lub zmiany w kluczowych procesach, które mogą wywrzeć istotny wpływ na system ratingowy.
 5. Zmiany w danych. Zmiany te obejmują:
 - a) przypadek, w którym instytucja rozpoczyna korzystanie lub zaprzestaje korzystania z danych zbiorczych obejmujących szereg instytucji zgodnie z art. 179 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) zmianę źródeł danych wykorzystywanych w procesie klasyfikacji ekspozycji do poszczególnych klas lub pul zgodnie z art. 176 ust. 5 lit. a) i art. 175 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) zmianę czasu trwania i struktury szeregu czasowego wykorzystywanego do szacowania parametrów zgodnie z art. 179 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, która wykracza poza coroczne uwzględnienie nowych obserwacji, chyba że została ona już uznana za znaczną zgodnie z częścią II sekcja 1 niniejszego załącznika.
 6. Zmiany w sposobie korzystania z modeli, jeżeli instytucja rozpoczyna stosowanie oszacowań parametrów ryzyka do wewnętrznych celów związanych z prowadzeniem działalności, które nie są oszacowaniami wykorzystywanymi do celów regulacyjnych, zgodnie z ograniczeniami wyznaczonymi w art. 179 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
 7. Zmiany w stosowaniu metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych. Zmiany te obejmują:
 - a) zmiany danych przedstawiających rozkład zwrotów w stosunku do ekspozycji kapitałowych w ramach metody modeli wewnętrznych, o których mowa w art. 186 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) zmiany w wewnętrznym środowisku organizacyjnym lub kontrolnym lub zmiany w kluczowych procesach, które mają istotny wpływ na stosowanie metody modeli wewnętrznych w stosunku do ekspozycji kapitałowych.
-

ZAŁĄCZNIK II

ROZSZERZENIA I ZMIANY W METODZIE ZAAWANSOWANEGO POMIARU

CZĘŚĆ I

SEKCJA 1

Rozszerzenia wymagające zatwierdzenia przez właściwe organy („znaczne”)

1. Wprowadzenie po raz pierwszy środków służących ujęciu oczekiwanych strat w normach prowadzenia działalności instytucji zgodnie z art. 322 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
2. Wprowadzenie po raz pierwszy technik ograniczania ryzyka operacyjnego, takich jak ubezpieczenia i inne mechanizmy transferu ryzyka, o których mowa w art. 323 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
3. Pierwsze uznanie korelacji strat wynikłych z ryzyka operacyjnego zgodnie z art. 322 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
4. Pierwsze wprowadzenie metod stosowanych podczas alokacji kapitału ryzyka operacyjnego pomiędzy poszczególne podmioty należące do grupy, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. b) i art. 322 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
5. Wprowadzenie metody zaawansowanego pomiaru w niektórych częściach instytucji lub w odniesieniu do niektórych grup instytucji, które nie zostały jeszcze objęte zatwierdzeniem lub zatwierdzonym planem stopniowego wdrażania zgodnie z art. 314 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli te dodatkowe obszary stanowią ponad 5 % unijnej jednostki dominującej na poziomie skonsolidowanym lub instytucji niebędącej jednostką dominującą ani jednostką zależną.

Powyższych obliczeń dokonuje się pod koniec poprzedzającego roku budżetowego w oparciu o kwotę odpowiedniego wskaźnika zdefiniowanego w art. 316 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i przypisanego do obszarów, w odniesieniu do których zastosowana zostanie metoda zaawansowanego pomiaru.

SEKCJA 2

Rozszerzenia wymagające wcześniejszego powiadomienia właściwych organów

Wprowadzenie metody zaawansowanego pomiaru w niektórych częściach instytucji lub w odniesieniu do niektórych grup instytucji, które nie zostały jeszcze objęte zatwierdzeniem lub zatwierdzonym planem stopniowego wdrażania zgodnie z art. 314 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli te dodatkowe obszary obejmują wskazaną poniżej część unijnej jednostki dominującej na poziomie skonsolidowanym lub instytucji niebędącej jednostką dominującą ani jednostką zależną:

- a) ponad 1 %;
- b) do 5 % włącznie.

Powyższych obliczeń dokonuje się pod koniec poprzedzającego roku budżetowego w oparciu o kwotę odpowiedniego wskaźnika zdefiniowanego w art. 316 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i przypisanego do obszarów, w odniesieniu do których zastosowana zostanie metoda zaawansowanego pomiaru.

CZĘŚĆ II

ZMIANY W METODZIE ZAAWANSOWANEGO POMIARU

SEKCJA 1

Zmiany wymagające zatwierdzenia przez właściwe organy („znaczne”)

1. Zmiany w strukturze organizacyjnej i operacyjnej niezależnej funkcji zarządzania ryzykiem operacyjnym, o której mowa w art. 321 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które ograniczają zdolność funkcji zarządzania ryzykiem operacyjnym do nadzorowania procesów decyzyjnych w kontrolowanych przez nie jednostkach gospodarczych i pomocniczych oraz do dostarczania informacji na potrzeby tych procesów.
2. Zmiany w systemie pomiaru ryzyka operacyjnego, jeżeli spełniają następujące kryteria:
 - a) prowadzą do zmiany architektury systemu pomiaru w odniesieniu do połączenia czterech elementów danych, tj. wewnętrznych i zewnętrznych danych na temat strat, analizy scenariuszy wariantowych oraz otoczenia biznesowego i czynników kontroli wewnętrznej, o których mowa w art. 322 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) prowadzą do zmiany logiki i czynników wywierających wpływ na metodykę stosowaną przy alokacji kapitału ryzyka operacyjnego pomiędzy poszczególne podmioty wchodzące w zakres grupy, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. b) i art. 322 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

3. Zmiany procedur dotyczących danych wewnętrznych i zewnętrznych, analizy scenariuszy wariantowych oraz otoczenia biznesowego i czynników kontroli wewnętrznej, jeżeli:
 - a) prowadzą do zmniejszenia poziomu kontroli w zakresie kompletności i jakości danych na temat ryzyka operacyjnego zgodnie z art. 322 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) prowadzą do zmiany źródeł danych zewnętrznych wykorzystywanych w ramach systemu pomiaru zgodnie z art. 322 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, chyba że dane te są porównywalne i reprezentatywne dla profilu ryzyka operacyjnego.
4. Zmiany w ogólnej metodzie oceny dotyczącej tego, w jaki sposób umowy ubezpieczeniowe lub inne mechanizmy transferu ryzyka są uwzględniane w obliczeniach opłat kapitałowych w ramach metody zaawansowanego pomiaru zgodnie z art. 323 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
5. Zmniejszenie części ryzyka operacyjnego ujętego w ramach metody zaawansowanego pomiaru przez instytucję lub grupę instytucji korzystającą z metody zaawansowanego pomiaru zgodnie z art. 314 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o ile spełniono jeden z następujących warunków:
 - a) obszary, w odniesieniu do których metoda zaawansowanego pomiaru nie będzie już stosowana, odpowiadają ponad 5 % ogólnych wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego unijnej jednostki dominującej na poziomie skonsolidowanym lub instytucji, która nie jest instytucją dominującą ani jednostką zależną;
 - b) zmniejszenie liczby obszarów, w odniesieniu do których stosuje się metodę zaawansowanego pomiaru, prowadzi do stosowania metody zaawansowanego pomiaru w części instytucji, która odpowiada niższemu odsetkowi niż odsetek wymagany przez właściwy organ zgodnie z art. 314 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Wspomniane obliczenia przeprowadza się w momencie wystąpienia przez instytucję z wnioskiem o dokonanie zmiany, w oparciu o wysokość wymogu kapitałowego obliczoną pod koniec poprzedzającego roku budżetowego.

SEKCJA 2

Zmiany wymagające wcześniejszego powiadomienia właściwych organów

1. Zmiany sposobu włączania systemu pomiaru ryzyka operacyjnego do codziennego procesu zarządzania wprowadzone w ramach procedur zarządzania ryzykiem i polityki w tym zakresie, o których mowa w art. 321 lit. a) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli zmiany te prowadzą do jednego z następujących skutków:
 - a) do zmiany zakresu, w jakim system zarządzania ryzykiem operacyjnym wnosi wkład w istotne informacje dotyczące zarządzania ryzykiem instytucji oraz powiązane procesy decyzyjne, w tym zatwierdzanie nowych produktów, systemów i procesów oraz definicję tolerancji na ryzyko operacyjne;
 - b) do ograniczenia zakresu, grup odbiorców i częstotliwości stosowania systemów sprawozdawczości służących przekazywaniu wszystkim istotnym częściom instytucji informacji na temat wyników zastosowania systemu pomiaru ryzyka operacyjnego oraz decyzji podjętych w odpowiedzi na istotne zdarzenia związane z ryzykiem operacyjnym.
2. Zmiany w strukturze organizacyjnej i operacyjnej niezależnej funkcji zarządzania ryzykiem operacyjnym w rozumieniu art. 321 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli spełniają którekolwiek z następujących kryteriów:
 - a) prowadzą do obniżenia rangi funkcji zarządzania ryzykiem operacyjnym lub jej kierownika w hierarchii;
 - b) prowadzą do istotnego ograniczenia zakresu zadań i obowiązków w ramach funkcji zarządzania ryzykiem operacyjnym;
 - c) prowadzą do rozszerzenia zakresu zadań i obowiązków w ramach funkcji zarządzania ryzykiem operacyjnym, chyba że nie dochodzi do wystąpienia konfliktu interesów a funkcja zarządzania ryzykiem operacyjnym otrzymuje odpowiednią ilość dodatkowych środków;
 - d) prowadzą do zmniejszenia ilości dostępnych zasobów budżetowych oraz kadrowych o ponad 10 % łącznych zasobów danej instytucji lub grupy w stosunku do stanu na moment udzielenia ostatniego zezwolenia zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, chyba że dostępne zasoby budżetowe i kadrowe na poziomie instytucji lub grupy uległy zmniejszeniu w tym samym stopniu.
3. Zmiany w procedurach walidacji i przeglądu wewnętrznego, o których mowa w art. 321 lit. e) i f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli skutkują zmianą logiki i metod dokonywania wewnętrznej walidacji lub przeglądu ram metody zaawansowanego pomiaru.

4. Zmiany w metodzie obliczania narzutu kapitałowego z tytułu ryzyka operacyjnego prowadzące do zmiany jednego z następujących elementów:
- a) struktury i właściwości zbioru danych wykorzystywanego przy obliczaniu wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka operacyjnego („zbiór danych do obliczeń”), w tym dowolny z następujących elementów:
 - (i) definicję kwoty straty brutto, która ma być wykorzystywana w ramach zbioru danych do obliczeń zgodnie z art. 322 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - (ii) datę odniesienia zdarzeń straty, które mają być wykorzystywane w ramach zbioru danych do obliczeń zgodnie z art. 322 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - (iii) metodę wykorzystywaną do określania długości szeregów czasowych danych na temat strat, które mają być wykorzystywane w ramach zbioru danych do obliczeń zgodnie z art. 322 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - (iv) kryteria mające zastosowanie do strat grupy spowodowanych wystąpieniem wspólnego zdarzenia ryzyka operacyjnego lub powiązanych zdarzeń w danym okresie zgodnie z art. 322 ust. 3 lit. b) i e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - (v) liczbę lub rodzaj kategorii ryzyka lub równoważnych kategorii, w odniesieniu do których oblicza się wysokość wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka operacyjnego;
 - (vi) metodę ustanawiania progu dla poziomu strat, o których mowa w art. 322 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po przekroczeniu którego model jest dopasowywany do danych;
 - (vii) w stosownych przypadkach — metodę ustanawiania progu służącego odróżnieniu głównych i skrajnych regionów danych, jeżeli były one mierzone za pomocą różnych metod, zgodnie z art. 322 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - (viii) procesy i kryteria oceny istotności służące skorygowaniu danych dotyczących ryzyka operacyjnego lub dostosowaniu ich w inny sposób zgodnie z art. 322 ust. 3 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - (ix) zmianę źródeł danych zewnętrznych, o których mowa w art. 322 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wykorzystywanych w ramach systemu pomiaru, chyba że została ona już uznana za znaczną zgodnie z częścią II sekcja 1 niniejszego załącznika;
 - b) kryteria wyboru, aktualizacji i przeglądu zastosowanych wypłat i metod szacowania ich parametrów zgodnie z art. 322 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) kryteria i procedury ustalania wysokości zagregowanych rozkładów strat oraz obliczania odpowiedniej miary ryzyka operacyjnego na poziomie ufności regulacyjnej zgodnie z art. 322 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - d) metodyka ustalania wysokości oczekiwanych strat oraz ich ujmowania w wewnętrznych normach prowadzenia działalności zgodnie z art. 322 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - e) metodyka regulująca kwestie związane z uznawaniem korelacji między stratami wynikłymi z ryzyka operacyjnego w ramach poszczególnych oszacowań ryzyka operacyjnego zgodnie z art. 322 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
5. Zmiany standardów dotyczących danych wewnętrznych i zewnętrznych, analizy scenariuszy wariantowych oraz otoczenia biznesowego i czynników kontroli wewnętrznej, jeżeli:
- a) prowadzą do zmiany wewnętrznych procedur i kryteriów gromadzenia wewnętrznych danych na temat strat, o których mowa w art. 322 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym dowolny z następujących elementów:
 - (i) zwiększenie progu gromadzenia wewnętrznych danych na temat strat, o których mowa w art. 322 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - (ii) metody lub kryteria wykluczenia działań lub ekspozycji z zakresu gromadzenia danych wewnętrznych zgodnie z art. 322 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) prowadzą do zmiany wewnętrznych procedur i kryteriów w odniesieniu do jednego z następujących przypadków:
 - (i) przeprowadzania analizy scenariuszy wariantowych zgodnie z art. 322 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - (ii) określania otoczenia biznesowego oraz czynników kontroli wewnętrznej zgodnie z art. 322 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

6. Zmiany w standardach dotyczących ubezpieczenia i innych mechanizmów transferu ryzyka, o których mowa w art. 323 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli spełniają jeden z następujących warunków:
 - a) prowadzą do istotnej zmiany zapewnianego poziomu ochrony;
 - b) prowadzą do zmiany procedur i kryteriów obliczania redukcji kwoty uznanego ubezpieczenia, stosowanych w celu uwzględnienia niepewności dotyczącej płatności, niedopasowania poziomu ochrony oraz rezydualnego okresu ważności polisy i warunków jej wypowiedzenia, jeżeli okres ten jest krótszy niż jeden rok, zgodnie z art. 323 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
 7. Odpowiednie zmiany w systemach IT wykorzystywanych do przetwarzania metody zaawansowanego pomiaru, w tym zmiany w procesie gromadzenia danych i administrowania tymi danymi, procedurach sprawozdawczych oraz systemach pomiaru ryzyka operacyjnego, o których mowa w art. 312 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a także zmiany w ogólnych standardach zarządzania ryzykiem określonych w art. 74 dyrektywy 2013/36/UE, które przyczyniają się do zmniejszenia integralności i dostępności danych lub systemów IT.
-